

Vec C-58/17

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

27. novembra 2019

Oznaczenie sądu krajowego:

Sąd Najwyższy

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

19. septembra 2019

Navrhovateľ:

SC

Odporca:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział
Realizacji Umów Międzynarodowych

Predmet konania vo veci samej

Konanie vo veci návrhu SC proti Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Warszawie Wydziałowi Realizacji Umów Międzynarodowych (úrad sociálneho zabezpečenia, pobočka I, Varšava, Poľsko, oddelenie výkladu a uplatňovania medzinárodných zmlúv) týkajúceho sa výšky starobného dôchodku.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Predmet: výklad článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/04 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia.

Právny základ: článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/04 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vykladať v tom zmysle, že príslušná inštitúcia:

- a) zohľadňuje – podľa vnútroštátneho práva – doby neprispievania v rozsahu neprekračujúcom jednu tretinu súčtu dôb prispievania dosiahnutých na základe vnútroštátneho práva a práva iných členských štátov zároveň na účely určenia teoretickej výšky dávky [bod i)], ako aj skutočnej výšky dávky [bod ii)], alebo
- b) zohľadňuje – podľa vnútroštátneho práva – doby neprispievania v rozsahu neprekračujúcom jednu tretinu súčtu dôb prispievania dosiahnutých na základe vnútroštátneho práva a práva iných členských štátov len na účely určenia teoretickej výšky dávky [bod i)], ale nie na účely určenia skutočnej výšky dávky [bod ii)], alebo
- c) na účely určenia teoretickej výšky dávky [bod i)] alebo skutočnej výšky dávky [bod ii)] nezohľadňuje doby poistenia dosiahnuté v inom členskom štáte pri výpočte maxima dôb neprispievania stanoveného podľa vnútroštátneho práva?

Relevantné predpisy práva Únie

Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72) (ďalej len „nariadenie 883/2004“).

Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 392, 1971, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 35) (ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

Rozhodnutie č. H6 zo 16. decembra 2010 o uplatňovaní určitých zásad týkajúcich sa sčítania dôb podľa článku 6 nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ C 45, 2011, s. 5) (ďalej len „rozhodnutie H6“).

Relevantné vnútroštátne predpisy

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zákon zo 17. decembra 1998 o starobných a iných dôchodkoch z Fondu sociálneho zabezpečenia) Dz.U. z 2018, č. 1270 v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dôchodkoch“).

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Rozhodnutím z 24. februára 2014 Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (úrad sociálneho zabezpečenia, pobočka I, Varšava) (ďalej len „dôchodkový orgán“) priznal SC (poistenec) na základe ustanovení zákona o dôchodkoch a podľa nariadenia 883/2004 starobný dôchodok od 5. novembra 2013.
- 2 Na účely určenia nároku na starobný dôchodok dôchodkový orgán uplatnil nasledujúcu metódu. Po prvé stanovil dĺžku poľských dôb prispievania (104 mesiacov). Po druhé v celkovej dobe poistenia zohľadnil doby neprispievania vo výške jednej tretiny poľských dôb prispievania (34 mesiacov). Po tretie vzhľadom na to, že poistenec nedosiahol na základe poľských dôb prispievania minimálnu dobu poistenia, na účely získania nároku na starobný dôchodok do vnútroštátnych dôb prispievania poistenca pripočítal doby prispievania v Holandsku (269 mesiacov).
- 3 Týmto spôsobom stanovená celková doba poistenia (vnútroštátne doby prispievania + vnútroštátne doby neprispievania + zahraničné doby prispievania) bola následne zohľadnená pri výpočte teoretickej výšky dávky na základe článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004. Ďalej sa vypočítala skutočná výška dávky v pomere 138 mesiacov poľských dôb poistenia (prispievania a neprispievania v rozsahu jednej tretiny vnútroštátnych dôb prispievania) k 407 sčítaným poľským a zahraničným (holandským) dobám poistenia. Týmto spôsobom sa vypočítalo, že z teoretickej výšky dávky vo výške 974,78 zł sa poistencovi má vyplácať dávka vo výške 33,9 % tejto sumy, teda 335,81 zł.
- 4 Poistenec podal proti rozhodnutiu opravný prostriedok, v ktorom najmä navrhol, aby sa poľské doby neprispievania zohľadnili vo väčšom rozsahu. Sąd

Okręgowy w Warszawie (Krajský súd Varšava, Poľsko) tento opravný prostriedok zamietol rozsudkom z 19. novembra 2015.

- 5 Poistenec podal proti rozsudku Sądu Okręgowego w Warszawie (Krajský súd Varšava) odvolanie. Rozsudkom z 9. augusta 2017 Sąd Apelacyjny w Warszawie (Odvolací súd Varšava, Poľsko) s odkazom na rozsudok Súdneho dvora z 3. marca 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114 (ďalej len „rozsudok Tomaszewska“) zmenil napadnutý rozsudok v tom zmysle, že na účely výpočtu výšky dávky priznanej poistencovi zohľadnil ako preukázané doby neprispievania jednu tretinu dôb prispievania vypočítaných zo súčtu dôb prispievania dosiahnutých v Poľsku a v Holandsku.
- 6 Dôchodkový orgán podal proti rozsudku Sądu Apelacyjnego w Warszawie (Odvolací súd Varšava) kasačný opravný prostriedok v rozsahu, v akom tento súd nariadil dôchodkovému orgánu, aby pri výpočte dávky na základe článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 zohľadnil vo väčšom rozsahu poistencove poľské doby neprispievania.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 7 Poistenec vytýka dôchodkovému orgánu, že pri stanovení výšky dávky, ktorá mu má byť vyplácaná, neuplatnil článok 45 nariadenia č. 1408/71 v súlade s jeho výkladom prijatým v rozsudku Tomaszewska. Zohľadnil totiž doby neprispievania v rozsahu jednej tretiny vypočítanej len z dôb prispievania v Poľsku, pričom podľa rozsudku Tomaszewska mal zohľadniť tieto doby v rozsahu jednej tretiny vypočítanej zo súčtu dôb prispievania v Poľsku a Holandsku.
- 8 Dôchodkový orgán však tvrdí po prvé, že výklad článku 45 nariadenia č. 1408/71 sa v prejednávanej veci neuplatňuje. Ukázalo sa totiž, že na získanie nároku na starobný dôchodok zo strany poistenca stačí pripočítanie k poľským dobám poistenia (prispievania a neprispievania v rozsahu jednej tretiny vnútroštátnych dôb prispievania) doby poistenia dosiahnuté v inom členskom štáte. Podľa dôchodkového orgánu sa rozsudok Tomaszewska uplatní len vtedy, ak sa po použití takej metódy výpočtu doby poistenia, ako v prejednávanej veci, ukáže, že poistenec nedosiahol požadovanú minimálnu dobu poistenia. Len v takom prípade je možné do vnútroštátnych dôb poistenia pripočítať zahraničné doby poistenia a zo súčtu dôb poistenia (vnútroštátnych a zahraničných) vypočítať maximálny podiel vnútroštátnych dôb neprispievania (jedna tretina dôb prispievania). Po druhé rozsudok Tomaszewska sa týka výkladu článku 45 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 (ktorý zodpovedá článku 6 nariadenia 883/2004), a nie článku 46 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 (ktorý zodpovedá článku 52 nariadenia 883/2004). Po tretie uplatnenie výkladu článku 45 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 prijatého v rozsudku Tomaszewska by malo za následok, že doby neprispievania by boli zohľadnené vo väčšom rozsahu, než je stanovený poľským právom, čo by viedlo jednak k zvýšeniu podielu poľských orgánov sociálneho zabezpečenia na financovaní dávky prislúchajúcej poistencovi a jednak k zníženiu podielu na

financovaní tejto dávky zo strany systému poistenia iného členského štátu, do ktorého poistenec odvádzal dávky oveľa dlhšie ako do poľského systému. Po štvrté z bodu [4] rozhodnutia H6 vyplýva, že obdobia oznámené poisťovňami iných členských štátov sa sčítajú bez toho, aby bola spochybnená ich kvalita, takže poľská inštitúcia poistenia nemôže byť povinná zohľadniť vnútroštátne doby poistenia vo väčšom rozsahu (ako dôsledok pripočítania zahraničných dôb), než aký vyplýva z vnútroštátneho práva.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 9 Podľa Sądu Najwyższego (Najvyšší súd, Poľsko) sa článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 môže vykladať tromi spôsobmi, ktoré sú odzrkadlené v znení prejudiciálnej otázky.
- 10 Prvá možnosť výkladu je založená na rozsudku Tomaszewska. Z tohto rozsudku vyplýva, že článok 45 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 sa má vykladať v tom zmysle, že „pri určovaní minimálnej doby poistenia, ktorú požaduje vnútroštátne právo na vznik nároku na starobný dôchodok migrujúcim pracovníkom, musí príslušná inštitúcia dotknutého členského štátu zohľadniť na účely vypočítania hranice, ktorú nemôžu prekročiť doby neprispievania v porovnaní s dobami prispievania podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto členského štátu, všetky doby poistenia dosiahnuté migrujúcim pracovníkom v priebehu zárobkovej činnosti, vrátane dôb poistenia dosiahnutých v iných členských štátoch“. Sąd Apelacyjny w Warszawie (Odvolací súd Varšava) použil toto odôvodnenie tiež na účely stanovenia súm uvedených v článku 52 ods. 1. písm. b) nariadenia 883/2004.
- 11 Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) poznamenáva, že podľa článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 sa teoretická výška dávky rovná dávke, na ktorú by si mohla dotknutá osoba uplatniť nárok, ak by sa všetky doby poistenia dosiahnuté podľa právnych predpisov iných členských štátov dosiahli podľa právnych predpisov, ktoré sú uplatniteľné v deň priznania dávky. Podľa Sądu Najwyższego (Najvyšší súd) dotknuté ustanovenie nariadenia 883/2004 preberá riešenie uvedené v článku 45 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 (teraz článok 6 nariadenia 883/2004). To znamená, že ho možno vykladať v súlade so názormi vyjadrenými v rozsudku Tomaszewska.
- 12 Článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 výslovne uvádza, že pri výpočte teoretickej výšky dávky je potrebné vychádzať z právnej domnienky, podľa ktorej sa všetky doby poistenia dosiahnuté v iných členských štátoch majú posudzovať tak, ako keby boli ukončené v Poľsku. Keďže poľské právo vychádza z riešenia, podľa ktorého sa najprv sčítajú doby prispievania a až potom sa stanoví limit dôb neprispievania vo výške jednej tretiny, prijatie uvedenej právnej domnienky a uplatnenie odôvodnenia prijatého v rozsudku Tomaszewska vedie k záveru, že treba spočítať poľské a holandské doby prispievania a následne určiť jednu tretinu dôb prispievania ako hornú hranicu poľských dôb neprispievania. Tým sa zvyšuje

teoretická výška dávky, pretože sa predlžuje celková doba poistenia zohľadnená na jej určenie.

- 13 V prejednávanej veci by to viedlo k predĺženiu tejto doby zo 407 mesiacov na 445 mesiacov (104 mesiacov dôb prispievania + 72 mesiacov dôb neprispievania s limitom jednej tretiny vypočítaným zo súčtu vnútroštátnych a holandských dôb prispievania, ktorý predstavuje 373 mesiacov + 269 holandských dôb prispievania).
- 14 Pri použití takéhoto uvažovania v prejednávanej veci sa zväčšuje počet poľských dôb neprispievania, ktoré možno zohľadniť. To isté platí aj v prípade „dĺžky doby poistenia“ dosiahnutej v Poľsku vo vzťahu k celkovej dĺžke doby poistenia dosiahnutej na základe poľskej a holandskej právnej úpravy (článok 52 ods. 1 písm. b) bod ii) nariadenia 883/2004) z 138 mesiacov (104 mesiacov dôb prispievania + 34 mesiacov dôb neprispievania) na 176 mesiacov (104 mesiacov dôb prispievania + 72 mesiacov dôb neprispievania). V dôsledku toho sa tiež zvyšuje podiel dávky vyplácanej poľskou inštitúciou (v rámci pomernej dávky), ktorý sa zvyšuje z 33,9 % na 39,5 % (namiesto 138:407 mesiacov to je 176:445 mesiacov). V dôsledku toho poistenec získa vyššiu dávku od príslušnej poľskej inštitúcie.
- 15 Tento výklad článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 vyžaduje prijatie predpokladu, podľa ktorého sa rozsudok Tomaszewska uplatňuje nielen na získanie nároku na dávku, ale aj na jej výpočet. V prospech prijatia tohto predpokladu svedčí zachovanie súladu medzi pravidlami výpočtu doby poistenia potrebnej na vznik nároku na dávku a pravidlami výpočtu doby poistenia poistenca na účely výpočtu výšky dávky.
- 16 Keďže judikatúra Súdneho dvora už uviedla, že formuláciu uvedenú v článku 45 nariadenia č. 1408/71 (teraz článok 6 nariadenia 883/2004) „tak, akoby sa [tieto doby poistenia] dosiahli podľa jeho vlastných právnych predpisov“ treba vykladať tak, že poľský dôchodkový orgán musí zohľadniť poľské doby neprispievania v maximálnej výške jednej tretiny poľských a zahraničných dôb prispievania, analogickú formuláciu uvedenú v článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 („ak by všetky doby poistenia... boli dosiahnuté podľa právnych predpisov...“) treba vykladať rovnako. V oboch prípadoch totiž ide o právnu fikciu, podľa ktorej sa doby poistenia dosiahnuté v iných členských štátoch považujú za doby poistenia dosiahnuté v Poľsku.
- 17 Na takéto výkladové usmernenie článku 52 nariadenia 883/2004 zrejme odkazuje Súdny dvor v bode 42 rozsudku zo 7. decembra 2017, Zaniewicz-Dybeck, C-189/16 (EU:C:2017:946). Uvádza sa v ňom, že z ekvivalentu tohto ustanovenia v nariadení č. 1408/71 vyplýva, že príslušná inštitúcia vypočíta teoretickú výšku dávky, na ktorú si dotknutá osoba môže uplatniť nárok, „za predpokladu, že všetky doby výkonu práce, ktoré dosiahla v rôznych členských štátoch, boli dosiahnuté v členskom štáte príslušnej inštitúcie“. V iných rozsudkoch Súdny dvor použil formuláciu „ako keby poistená osoba bola počas celej svojej kariéry

zamestnaná výhradne v dotknutom členskom štáte“ (rozsudky z 21. júla 2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, bod 27; z 21. februára 2013, Concepción Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, bod 41; z 26. júna 1980, Menzies, 793/79, EU:C:1980:172, bod 10).

- 18 Súdny dvor tiež pripustil, že zásada vnútroštátneho zaobchádzania nepredpokladá vylúčenie z doby poistenia tých dôb, ktoré sa považujú za doby poistenia v inom členskom štáte (napríklad obdobie vojenskej služby, rozsudok z 15. decembra 1993, Fabrizii a i./Office national des pensions, C-113/92, EU:C:1993:930, bod 25), aj keď sa tieto doby nezapočítavajú podľa práva členského štátu príslušnej inštitúcie. Tento postoj by *a contrario* mohol svedčiť v prospech započítania poľských dôb neprispievania vo väčšom rozsahu, než ktorý vyplýva z vnútroštátneho práva.
- 19 V prospech takéhoto výkladu článku 52 nariadenia 883/2004 môže tiež svedčiť všeobecné pravidlo, ktorým sa riadi Súdny dvor pri výklade ustanovení tohto nariadenia, podľa ktorého sa ustanovenia tohto nariadenia musia vykladať s prihliadnutím na cieľ stanovený v článku 45 ZFEÚ (predtým článok 39 [48] ZES). Z tohto cieľa vyplýva, že „migrujúcim pracovníkom nemožno znížiť ich dávky sociálneho zabezpečenia v dôsledku toho, že využili svoje právo na voľný pohyb“ (rozsudky z 21. februára 2013 Concepción Salgado Gonzalez, EU:C:2013:86, bod 43 a tam citovaná judikatúra), čo znamená, že pri uplatňovaní pravidiel koordinácie nemôže dôjsť k zhoršeniu situácie migranta (rozsudky zo 17. decembra 1998, Aristoteles Grajera Rodriguez, C-153/97, EU:C:1998:615, bod 17; z 9. októbra 1997, Antonio Naranjo Arjona, C-31/96, C-32/96 a C-33/96, ECLI:EU:C:1997:475, bod 22; a z 9. augusta 1994, Reichling/INAMI, C-406/93, EU:C:1994:320, body 21 až 24).
- 20 Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) poukazuje ďalej na to, že Súdny dvor už pripustil, že cieľom článku 46 nariadenia č. 1408/71 je „zabezpečiť pracovníkovi maximálnu teoretickú výšku, ktorú by si mohol nárokovať, ak by boli všetky doby poistenia dosiahnuté v dotknutom štáte“ (rozsudok z 21. júla 2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, bod 28). Vykonanie tohto cieľa predpokladá zohľadnenie dôb neprispievania vo vzťahu k celkovému počtu dôb prispievania, ktoré poistenec dosiahol podľa právnych úprav sociálneho zabezpečenia príslušnej inštitúcie a iných členských štátoch (rozsudok z 18. februára 1992, Antonietta Di Prinzio, C-5/91, EU:C:1992:76, bod 56).
- 21 Druhá možnosť výkladu vychádza z predpokladu, že rozsudok Tomaszewska má vplyv na výklad článku 52 nariadenia 883/2004 len čiastočne. Úvaha Súdneho dvora v tomto rozsudku sa totiž uplatňuje len na určenie teoretickej výšky [článok 52 ods. 1 písm. b) bod i) nariadenia č. 883/2004], keďže toto ustanovenie výslovne stanovuje, že táto suma sa má vypočítať uplatnením právnej fikcie, že poistenec dosiahol všetky zohľadnené doby poistenia v Poľsku. Táto úvaha sa však neuplatňuje na výpočet skutočnej výšky. To predpokladá vykonanie takého výkladu článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 883/2004, z ktorého by vyplývalo, že pomer medzi sumou vyplatenou príslušnými inštitúciami dvoch členských

štátov je potrebné určiť samostatným spočítaním dôb poistenia z každého členského štátu (podľa podmienok platných v týchto členských štátoch), v ktorom poistenec podliehal sociálnemu poisteniu a podľa ďalších zásad použitých na určenie teoretickej výšky a skutočnej výšky.

- 22 V prospech takéhoto výkladu článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 môže svedčiť skutočnosť, že v tomto ustanovení sa uvádza len zohľadnenie dôb poistenia dosiahnutých na základe vnútroštátnych právnych predpisov príslušnej inštitúcie (v tomto prípade poľských). Tieto doby sú následne porovnané s celkovou dĺžkou dôb poistenia dosiahnutých na základe právnych predpisov všetkých členských štátov, ktoré sa uplatňovali na poistenca počas celej jeho profesionálnej kariéry.
- 23 Tento výklad sa môže zdať sporný. Stanovuje totiž odlišné pravidlá na určenie celkovej doby poistenia na účely výpočtu teoretickej výšky dávky a výpočtu skutočnej výšky dávky, ktorá sa má vyplatiť. V prípade výpočtu teoretickej výšky sa sčítajú vnútroštátne a zahraničné obdobia prispievania na účely výpočtu maxima vnútroštátnych dôb neprispievania, ktoré môžu byť zohľadnené. V prípade výpočtu skutočnej výšky dávky budú súčasťou celkovej doby poistenia len tie doby poistenia, ktoré boli získané podľa právnych predpisov každého z členských štátov, pričom tieto doby budú vypočítané samostatne. Na účely výpočtu teoretickej výšky by v prejednávanej veci bola celková doba poistenia 445 mesiacov, zatiaľ čo pri výpočte skutočnej výšky len 407 mesiacov. Zvýšila by sa teda výška teoretickej aj skutočnej dávky vyplácanej poľským dôchodkovým orgánom. Nezvýšila by sa však účasť poľského systému sociálneho zabezpečenia na financovaní starobného dôchodku prislúchajúceho poistencovi, pretože namiesto 39,5 % podľa prvej možnosti by bola 33,9 %.
- 24 V prospech takéhoto výkladu článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 883/2004 môže svedčiť názor vyjadrený v rozsudku z 26. júna 1980, *Menzies* (793/79, EU:C:1980:172), v ktorom bolo konštatované, že niektoré doby poistenia sa zohľadnili na účely výpočtu teoretickej dávky, ale nezohľadnili sa na účely výpočtu skutočnej dávky (bod 12 tohto rozsudku, ako aj rozsudok z 3. októbra 2002, *Angel Barreira Perez*, C-347/00, EU:C:2002:560, bod 32).
- 25 Tretia možnosť výkladu predpokladá, že rozsudok *Tomaszewska* sa uplatňuje len na nadobudnutie nároku na starobný dôchodok a nie na výpočet jeho výšky. Doby poistenia dosiahnuté v inom členskom štáte sa teda nezohľadňujú pri výpočte limitu ($\frac{1}{3}$ dôb prispievania) dôb neprispievania, ktoré sa môžu zohľadniť pri výpočte výšky dávky.
- 26 Takáto koncepcia, ktorú zastáva dôchodkový orgán, sa môže opierať o rozlišovanie Súdneho dvora medzi pravidlami získania nároku na dôchodok a pravidlami výpočtu jeho výšky (rozsudok z 12. septembra 1996, *Lafuente Nieto/Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería General de la Seguridad Social*, C-251/94, EU:C:1996:319, bod 49) a o bod 2 rozhodnutia H6. Tak uvedený rozsudok, ako aj rozhodnutie predchádzajú rozsudku *Tomaszewska*.

- 27 Túto tretiu možnosť výkladu podporuje skutočnosť, že článok 6 nariadenia 883/2004 (zodpovedajúci článku 45 ods. 1 nariadenia č. 1408/71) uvádza zohľadnenie dôb poistenia v inom členskom štáte „v potrebnom rozsahu“. Keďže pravidlom je zohľadnenie týchto dôb príslušnou inštitúciou členského štátu iba „v potrebnom rozsahu“, je možné sa domnievať, že rozsudok Tomaszewska sa uplatňuje len v takýchto situáciách, v ktorých poistenec na základe samostatne vypočítaných príspevkových a nepríspevkových dôb poistenia z každého členského štátu nemôže získať nárok na dávku. Keďže v prejednávanej veci poistenec získal nárok na starobný dôchodok bez toho, aby bolo potrebné uplatniť taký výpočet doby poistenia, ako v rozsudku Tomaszewska, nie je potrebné zohľadniť dobu poistenia poistenca v inom členskom štáte na účely doby potrebnej na získanie nároku na dávku. Vtedy je možné článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia 883/2004 rozumieť v tom zmysle, že ak nebolo potrebné využiť doby z iného členského štátu na účely získania nároku na starobný dôchodok, táto doba poistenia sa neberie do úvahy pri určovaní dĺžky trvania vnútroštátnej doby poistenia (ktorou je súčet dôb prispievania a dôb neprispievania v rozsahu maximálne jednej tretiny vnútroštátnych a zahraničných dôb prispievania).

PRACOVNÝ DOKUMENT